

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 7. februára 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti odsúdenému **Ing. Ľ. A.**, pre trestný čin sprenevery spolupáchatelstvom podľa § 9, § 248 ods. 1, ods. 4 zák. č. 140/1961 Zb. – trestný zákon v znení neskorších zmien a doplnkov (účinný do 31. decembra 2005 – ďalej len „Trestného zákona“) **o sťažnosti odsúdeného** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 1. decembra 2011, sp. zn. 2 T 3/2004, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie **z r u š u j e**.

Krajskému súdu v Trnave **u k l a d á**, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením z 1. decembra 2011, sp. zn. 2 T 3/2004, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol, že odsúdený Ing. Ľ. A., nar. X. v T., bytom T., ul. S. č. X., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 30. januára 2007, sp. zn. 2 T 3/2004, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. apríla 2008, sp. zn. 4 To 7/2007, neosvedčil, a preto trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený Ing. Ľ. A., ktorú písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Trnava, z 22. júla 2008, ČTS-ORP-845/1247/DI-SK-2008, ktorým mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, ako aj na skutočnosť, že 22. októbra 2008 za mimoriadnych okolností viedol motorové vozidlo len preto, aby išiel domov za otcom, ktorý sa cítil zle. Navyše aj prokurátorka ho ubezpečila, že celá situácia sa dá vyriešiť uzavretím dohody o vine a treste a za týchto okolností nepôjde z jeho strany „o porušenie podmienky.“ Oľutoval, čo sa stalo a hoci sa necítil byť vinný, práve z týchto dôvodov uzavrel dohodu o vine a treste.

Ďalej sa odsúdený zaoberal nepriaznivým zdravotným stavom svojho 91-ročného otca, ktorý si vyžaduje nepretržitú osobnú starostlivosť a ktorý je tak vážny, že v súčasnosti už jeho zlepšenie nemožno očakávať. Uviedol aj, že jeho sestra, s ktorou taktiež žije v spoločnej domácnosti, potrebuje sama pre seba starostlivosť, pretože je po mozgovej porážke a fyzicky nemá dost' síl na starostlivosť o otca.

Na záver navrhol, aby nadriadený orgán zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol tak, že sa osvedčil, resp. ak tento orgán dospeje k názoru, že sa neosvedčil, požiadal o ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného Ing. L. A. je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. **Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže**

- a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,**
- b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1, alebo**
- c/ ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.**

Z procesného spisu vyplýva, že Krajský súd v Trnave počas celej skúšobnej doby trvajúcej od 1. apríla 2008 do 1. apríla 2011 skúmal, či odsúdený Ing. Ľ. A.. viedol riadny život a za tým účelom si v priemere raz za rok vyžiadal odpis z registra trestov na odsúdeného, správu od Obvodného úradu Trnava, či nebol v skúšobnej dobe postihnutý za obdobný priestupok a od Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnava správu, či proti nemu nebolo vedené trestné stíhanie.

Krajský súd zistil, že odsúdený Ing. Ľ. A.. bol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia na základe uzavretia a schválenia dohody o vine a treste uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest 500 (päťsto) eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov. Skutku, za ktorý bol uznaný vinným, sa dopustil 22. októbra 2008, t. j. takmer 7 (sedem) mesiacov od začatia plynutia skúšobnej doby v danej veci. Toto jeho protiprávne konanie súviselo s vedením motorového vozidla, pretože rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, okresný dopravný inšpektorát Trnava, z 22. júla 2008, ČTS-ORP-845/1247/DI-SK-2008, mu bola uložená pokuta vo výške 7 000 (sedemtisíc) slovenských korún a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, teda vyššie uvedený skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, spáchal 3 (tri) mesiace po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený orgán zistil, že záver súdu prvého stupňa o tom, že odsúdený Ing. Ľ. A.. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, je predčasný.

Stavu veci i zákonu zodpovedá, že odsúdený bol v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia postihnutý za priestupok v cestnej premávke (rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, okresný dopravný inšpektorát Trnava, z 22. júla 2008, ČTS-ORP-845/1247/DI-SK-2008), tohto sa ale dopustil v bode 1/ 2. marca 2008 a v bode 2/ 13. marca 2008, teda skôr, ako začala plynúť skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 30. januára 2007, sp. zn. 2 T 3/2004, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. apríla 2008, sp. zn. 4 To 7/2007. Bol tiež právoplatne odsúdený za porušenie zákazu viesť motorové vozidlo. Táto okolnosť však sama osebe ešte nemusí viesť k záveru, že sa v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vykoná.

V každom prípade treba dôsledne skúmať, za akých okolností došlo k protiprávnemu konaniu zo strany podmiennečne odsúdeného a či nie sú splnené podmienky na postup podľa § 50 ods. 4 písm. a/ až c/ Tr. zák.

V posudzovanej veci krajský súd síce správne poukázal na to, že podmiennečne odsúdený Ing. Ľ. A.. mohol využiť aj iné možnosti, ako sa dostaviť k svojmu chorému otcovi (privolať lekársku pomoc, odvoz spolupracovníkov a pod.), avšak vôbec sa nezaoberal „výnimočnými okolnosťami prípadu“ v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. veta druhá, či nemožno ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti a súčasne ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, alebo primerane predĺžiť skúšobnú dobu maximálne o dva roky (táto nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v § 50 ods. 1 Tr. zák.) alebo uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti.

Za výnimočné okolnosti možno považovať aj nepriaznivý zdravotný stav blízkej osoby, ktorá žije s odsúdeným v spoločnej domácnosti a ktorý je tak vážny, že si vyžaduje nepretržitú osobnú starostlivosť bez možnosti umiestnenia takejto osoby v zariadení poskytujúcom potrebnú zdravotnú starostlivosť a tiež okolnosti, za ktorých došlo k protiprávnemu konaniu podmiennečne odsúdeného v skúšobnej dobe.

Spáchanie ďalšieho úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin môže byť zo strany odsúdeného len výsledkom náhodného zhľuku nepriaznivých okolností, nie nevyhnutne a výlučne prejavom negatívneho

postoja odsúdeného k dodržiavaniu spoločenských noriem a vyhýbaniu sa protiprávneho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na to, rozsudkom Okresného súdu Trnava z 22. septembra 2009, sp. zn. 1 T 16/2009, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, bol právoplatne odsúdený za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorý spáchal v októbri 2008 v dôsledku strachu o život svojho otca, avšak v ďalšom priebehu skúšobnej doby viedol riadny život, nemal žiadny záznam v evidencii priestupkov, ani nebol evidovaný ako páchatel' iného trestného činu.

Za toho stavu bude potrebné sa náležite vysporiadať so všetkými okolnosťami prípadu a potom vo veci rozhodnúť v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu s'ťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. februára 2012

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková